

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne.

Viite:

Lauhanen, R. 2019. Myrskyn jälkeen. Ilkka 1.11.2019, 26.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Myrskyn jälkeen

Niina piti lähes koko lauantaiyön hereillä, kun se lokakuun 26. päivän myrskynä ulvoi nurkissa. Pelotti, jotta pian kattopellit irtoavat. Mutta eniten jännitti, miten kevätalven harvennuskuusikot selviävät Niinan kovasta ryöpytyksestä.

Heti päivän valjettua oli pakko lähteä aamulenkille niin sanotulle piirihenkilötason tarkastuskierrokselle.

Ylistarolaisista harvennuskuusikoista löytyi vain yksi Niinan kaatama lahovikainen kuusi. Onneksi mitään pahempaa ei sattunut tällä kertaa. Maakuntakin taisi selvitä kovasta syysmyrskystä pelkällä säikähdyksellä.

Myrskytuhometsä on metsänomistajan taloudellinen painajainen, kun Hannut ja Astat murjovat arvokkaat tukkipuut kuitupuiksi. Myrskyn jälkeen puun tarjonta kasvaa, mikä sekin laskee kantohintaa. Yksistään Ruotsissa sattunut puhuri tahtoo laskea Itämeren altaan kantohintoja globaalitaloudessa.

Tuhoalueiden pienet hakkuukertymät nostavat korjuukustannuksia, ja puun hinta laskee sitäkin kautta.

Turvallisuussyistä myrskypuusavotta on viisasta tehdä hakkuukoneella. Kaatuneissa puissa olevat hiekat hidastavat konekuskien työtä, kun moton teräketjuja pitää vaihtaa tiuhaan tahtiin.

Törnävän Kirkkotielle kaatui 26.10. myrskyssä muutama puu.

Syyskuun alun ja toukokuun lopun välillä kaatuneet puut ovat alkukesästä hyvää lisääntymisalustaa ytimennävertäjille ja kirjanpainajille.

Seuraavan hyönteissukupolven nävertäjät ja painajat voivat tappaa terveitä puita pystyyn. Tuhopuiden juurakot ovat myös hyvää kasvualustaa juurikääpäsienelle.

Lokakuun puolivälin tienoilla vierailin bioenergia- ja kiertotalousasioissa itävaltalaisen perheyriksen sahalla liki Tšekin rajaa.

Metsänomistajalle maksettiin terveestä kuusitukista 80 euroa kiintokuutiolta. Kirjanpainajan vioittamista tukeista maksettiin vain 40 euroa kuutiolta. Vioittuneista tukeista sahattiin pakkausmateriaalia ja terveistä kattorakenteita. Luvut kertovat, millä tasolla keskisessä Euroopassa liikutaan.

Suomessa metsätuholaki velvoittaa. Jos syys-toukokuussa vaurioitunutta kuusipuuta on yli 10 kiinto-

kuutiometriä metsähehtaarilla, on puutavaran omistajan korjattava puut pois tuon kuutiomäärän ylittävältä osalta, mikäli puiden tyviläpimitta ylittää 10 senttiä. Vastava raja mäntypuulle on 20 kuutiota säädösten mukaan.

Mikäli puut ovat pehmeällä turvemaalla, liian kaukana metsäautotiestä tai saarella, voi myrskypuusavotta olla metsänomistajalle kohtuuton.

Ilmastonmuutoksen myötä kunnan talvet harvenevat ja myrskyn ennakoitaan lisääntyvän.

Ehdotankin, että kirjanpainajariskin alueilla puukaupan osapuolet yksituumaisesti korjaavat ajallaan kulmakunnan myrskytuhopesäkkeet kerralla pois, koska laajempien tuhoepidemioiden välttäminen on puumarkkinoiden etu jatkossa. Näin tulevaisuuden puuhuolto turvataan. Samalla turvataan eteläpohjalaisen maatalalainan vakuudetkin, jos metsä on lainan vakuutena.

Toisaalta yksittäisten, satunnaisen myrskytuhopuiden jättäminen metsään lahoamaan kannattaa sekin. Lahopuut kun tarjoavat kodin monelle hyönteiselle ja lahottajasienelle. Lahopuun määrää lisäämällä edistetään metsäluonnon monimuotoisuutta.

Risto Lauhanen

dosentti, erityisasiantuntija
SeAMK Oy